

Chapter - Twenty eight अध्याय अठाइस

God's Eternal Plan परमेश्वरको अनन्तको योजना

परमेश्वरले हामीलाई किन सृष्टि गर्नु भयो ? के उहाँको मनमा सुरुदेखि नै कुनै लक्ष्य थियो ? के उहाँलाई प्रत्येक व्यक्तिले उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गर्छ भन्ने थाहा थिएन ? के उहाँलाई हाम्रो विद्रोहको परिणाम, मानवजातिले भोगेका सबै पीडा र कष्टको पूर्वज्ञान थिएन ? त्यसो भए उहाँले किन हामीलाई सृष्टि गर्नु भयो त ?

बाइबलले हाम्रो निम्ति यी सबै प्रश्नहरूको उत्तर दिँदछ । बाइबलले भन्दछ, आदम र हवालाई सृष्टि गर्नुअघि नै तिनीहरू र तिनीहरूका पछिकाहरू सबैले पाप गर्छन् भनेर उहाँलाई थाहा थियो । आश्चर्यजनक रूपमा, उहाँले प्रभु येशूद्वारा पतन भएको मानव जातिलाई मुक्ति दिने योजना अगिबाटै बनाउनु भएको थियो । पावलले परमेश्वरको सृष्टि अगिको योजनाको बारेमा लेखेका छन् :

परमेश्वर जसले हामीलाई उद्धार गर्नु भयो र एउटा पवित्र बुलावटद्वारा बोलाउनु भयो । हाम्रो कामको आधारमा होइन, तर उहाँको आफ्नै अभिप्राय र अनुग्रहको आधारमा हो, जो उहाँले ख्रीष्ट येशूमा युग-युगअघि हामीलाई दिनु भएको थियो (२ कोरिन्थी १:९) ।

परमेश्वरको अनुग्रह हामीलाई ख्रीष्ट येशूमा केवल सबै युगको लागि मात्र होइन तर युग-युगअघि नै दिइएको थियो । यसले प्रभु येशूको बलिदानरूपी मृत्यु परमेश्वरले युगौंदेखि बनाएको योजना हो भन्ने संकेत गर्छ ।

त्यसरी नै पावलले एफिसीहरूलाई लेखेको आफ्नो दोस्रो पत्रमा यसरी लेख्नुहुन्छ :

यो चाहि ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा उहाँले पूरा गर्नु भएको अनन्त उद्देश्य अनुसार थियो (२ एफिसी ३:११) ।

कूसमा प्रभु येशूको मृत्युपछि सोंचिएको या परमेश्वरलाई पूर्वज्ञान नभएको कुरालाई मिलाउने उद्देश्यले हतार हतार बनाएको योजना होइन । परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको युगौंदेखिको एउटा योजना मात्र थिएन तर युगौंदेखिनै कसले उहाँको अनुग्रह प्राप्त गर्छ भन्ने थाहा थियो र उहाँले तिनीहरूको नाम एउटा पुस्तकमा लेख्नु भयो । र पृथ्वीमा बास गर्ने सबैले त्यस पशुको पूजा गर्नेछन् अर्थात् तिनीहरूले, जसको नाँउ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनु भएको थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन (प्रकाश १३:८) ।

आदमको पतनले परमेश्वरलाई चकित पारेन । न ता तपाईंको पतनले वा मेरो पतनले । परमेश्वरले कसले पाप गर्छ भनेर जान्नु हुन्थ्यो र उहाँलाई कसले पश्चाताप गर्छ र प्रभु येशूलाई विश्वास गर्छ भन्ने कुरा पनि जान्नु हुन्थ्यो ।

The Next Question

अर्को प्रश्न

यदि परमेश्वरलाई कसैले प्रभु येशूमा विश्वास गर्छ र अरुले इन्कार गर्छ भनेर थाहा थियो भने, उहाँलाई इन्कार गर्छ भनेर थाहा भएको व्यक्तिहरू किन सृष्टि गर्नु भयो ? उहाँले, किन पश्चाताप गरेर प्रभु येशूलाई विश्वास भनेर थाहा भएको मानिसहरू मात्र सृष्टि गर्नु भएन त ? यस प्रश्नको उत्तर बुझ्नु अलिकति गाह्रो छ तर असम्भव भने छैन ।

सर्वप्रथम, परमेश्वरले हामीलाई स्वतन्त्र इच्छाको साथमा सृष्टि गर्नु भयो भनेर बुझ्नु पर्छ । भन्नुको अर्थ, परमेश्वरको सेवा गर्ने वा नगर्ने भनेर निर्णय गर्ने हामी सबैको अधिकार छ । आज्ञा पालन गर्ने वा नगर्ने, पश्चाताप गर्ने वा नगर्ने भन्ने हाम्रा निर्णयहरू परमेश्वरले पूर्वनिश्चित गर्नु भएको होइन । तिनीहरू हाम्रो रोजाई हो ।

यसकारणले, हामीहरू सबैको जाँच गरिनु पर्छ । परमेश्वरलाई निश्चित रूपमा हामीले के गर्छ भनेर पूर्वज्ञान थियो तर उहाँलाई पूर्वज्ञान हुनुको निम्ति हामीले समयको कुनै बिन्दुमा केही गर्नु पर्छ ।

उदाहारणको निम्ति, परमेश्वरले हरेक फुटबल खेलको नतिजा खेलअगि नै जान्नु हुन्छ तर परमेश्वरलाई नतिजा थाहा हुनुको निम्ति नतिजा आउने खेलहरू हुन आवश्यक हुन्छ । परमेश्वरलाई नखेलिएको खेलको नतिजा थाहा हुँदैन र हुन सक्दैन, किनकि त्यहाँ जान्नु पर्ने कुनै परिणाम नै हुँदैन ।

त्यस्तै प्रकारले, परमेश्वरलाई स्वतन्त्र विवेकी प्रतिनिधिको निर्णयको मात्र पूर्वज्ञान हुन्छ, यदि ती विवेकी प्रतिनिधिलाई निर्णय गर्ने मौका दिइयो भने र तिनीहरूले निर्णय गर्‍यो भने । तिनीहरूको परीक्षण हुनु पर्दछ । त्यसैकारण परमेश्वरले ती मानिसहरू जसले पश्चाताप गर्छ र प्रभु येशूलाई विश्वास गर्छ भनेर उहाँलाई पूर्वज्ञान भएकाहरू मात्र सृष्टि गर्नु भएन (गर्न सक्नु हुने थिएन) ।

Another question

त्यस्तै अर्को प्रश्न

यसरी पनि प्रश्न गर्न सकिन्छ, “यदि परमेश्वरको आवश्यकता आज्ञाकारी मानिसहरू मात्र हो भने किन हामी जस्तो स्वतन्त्र इच्छा भएका मानिसहरू सृष्टि गर्नु भयो ?” किन उहाँले अनन्त आज्ञाकारी यन्त्र-मानव जाति सृष्टि गर्नु भएन ?

यसको उत्तर हो, किनभने परमेश्वर पिता हुनु हुन्छ । उहाँले हामीसँग एउटा पिता र छोरा-छोरीको सम्बन्ध कायम गर्न चाहानु हुन्छ र यस्तो सम्बन्ध यन्त्र-मानवसँग हुँदैन । परमेश्वरको इच्छा छोरा-छोरीहरूको एउटा अनन्त परिवार हुनु हो, जसले आफ्नो स्वेच्छाले उहाँलाई प्रेम गर्ने निश्चय गर्छ । बाइबल अनुसार यो उहाँले अगिवाटै तोकिएको योजना हो ।

उहाँको इच्छाको लक्ष्य अनुसार खीष्ट येशूद्वारा प्रेममा उहाँले हामीलाई आफ्नो सन्तान हुनलाई अगिवाटै नियुक्त गर्नु भएको थियो (एफिसी १:५) ।

यदि तपाईं परमेश्वरले ती यन्त्र-मानवहरूबाट कति आनन्द प्राप्त गर्नु हुन्थ्यो भनेर जान्न चाहनु हुन्छ भने एउटा कठपुतलीलाई आफ्नो हातमा राख्नुहोस् र त्यसलाई, “म तिमीलाई प्रेम गर्छु” भन्न लगाउनुहोस् । सम्भवत तपाईंले आफ्नो हृदयमा त्यो न्यानो अनुभव पाउनु हुन्न । त्यस कठपुतलीले, तपाईंले त्यसलाई भन्न लगाउनु भएको कुरा मात्र भन्छ, त्यसले वास्तवमा तपाईंलाई प्रेम गर्दैन ।

प्रेमलाई यति विशेष केले बनाउँछ भने यो स्वतन्त्र इच्छा भएका मानिसहरूको रोजाइमा आधारित हुन्छ । कठपुतली र यन्त्र-मानवहरूले प्रेमको विषयमा केही जान्दैन, किनकि तिनीहरूले आफ्नो निमित्त केही पनि निर्णय गर्न सक्दैन ।

किनकि परमेश्वर आफ्नो छोरा-छोरीको एउटा यस्तो परिवार चाहनु हुन्छ, जसले उहाँलाई आफ्नो हृदयबाट प्रेम र सेवा गर्न रोच्छ, उहाँले उदार विवेकी मानिसहरू सृष्टि गर्नु पर्थो । त्यस निर्णयमा केही स्वतन्त्र विवेकी मानिसहरूले उहाँलाई प्रेम र सेवा नगर्ने पक्षमा लिन सक्ने जोखिम उठाउनु जरुरी थियो । अनि जीवनभरि, आफैलाई प्रकट गर्नु हुने र सबै सृष्टिभरिमा मानिस जातिलाई तिनीहरूको विवेक र सुसमाचारद्वारा आकृष्ट गर्नु हुने, परमेश्वरको विरोध गर्ने ती स्वतन्त्र मानिसहरूले तिनीहरूको आधिकारीक सजायको सामना गर्नु पर्छ । किनकि तिनीहरूले आफैलाई परमेश्वरको क्रोधको योग्य भएको प्रमाण गरेको छ ।

नरकमा भएको कुनै पनि व्यक्तिले परमेश्वरको विरुद्धमा पूर्ण अधिकारले दोषारोपन गरेर औँल्याउन सक्दैन, किनकि उहाँले हरेक व्यक्तिलाई आफ्नो पापको दण्डबाट उम्कने तरिकाको प्रबन्ध गरी दिनु भएको छ । परमेश्वरले हरेक मानिस बाँचेको चाहनु हुन्छ (१ तिमोथी २:४; २ पत्रस ३:९ हेर्नुहोस्) तर प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो निमित्त आफै निर्णय गर्नु पर्छ ।

Biblical Predestination बाइबलीय पूर्व-लक्ष्य

परमेश्वरले संसारको सृष्टिभन्दा अगि नै हामीलाई चुनेर हाम्रो भविष्य सुनिश्चित गरी दिनु भएको छ भन्ने नयाँ करारको ती वचनहरूको बारेमा के सौँचनु हुन्छ ?

अभाग्यवश, केही मानिसहरू परमेश्वरले आफ्नो निर्णयको आधार ती मानिसहरूले गरेको कुनै पनि कार्यलाई नबनाई केहीलाई बाँच्न र केहीलाई नरक भोग गर्न चुन्नु भयो भनेर सौँचछन् । त्यसको अर्थ परमेश्वरले को बचाइने छ र को बचाइने छैन चुन्नु भयो । यस्ता विचारले स्वेच्छाको धारणालाई पूर्णरूपले हटाई दिन्छ र बाइबलले निश्चय यस्तो शिक्षा दिँदैन । बाइबलले पूर्व-लक्ष्यको विषयमा, के शिक्षा दिन्छ, त्यसलाई एकै क्षण मनन गरौं ।

वास्तवमा, परमेश्वरले हामीलाई चुन्नु भयो भनेर वचनले सिकाउँदछ, तर यो तथ्य उपयुक्त ठहरिनु पर्छ । परमेश्वरले पृथ्वीको स्थापनादेखि नै ती मानिसहरू जसले उहाँको आकर्षणको प्रभावमा तर आफ्नै रोजाइमा पश्चाताप गर्छ र सुसमाचारमा विश्वास गर्छ भनेर जान्नु हुन्थ्यो, तिनीहरूलाई छुटकारा दिन चुन्नु भयो । परमेश्वरले चुन्नु भएको मानिसहरूको बारेमा पावल प्रेरितले के भन्छ, पढ्नुहोस् । परमेश्वरले पहिलेदेखि नै चिन्नु भएको आफ्नो मानिसलाई बहिष्कार गर्नु भएन । के एलियाको विषयमा पवित्र-शास्त्रले भनेको कुरा तिमीहरू जान्दैनौ ? उनले इस्राएलको विरुद्धमा परमेश्वरसँग कसरी बिन्ती गर्दछन्, हे प्रभु , तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारेका छन्, तपाईंका वेदीहरू भत्काई दिएका छन् र म मात्र एकलै छोडिएको छु , र तिनीहरू मेरो प्राणको खोजीमा छन् । तर उनलाई परमेश्वरको उत्तर के छ ?

बालको सामने घुँडा नटेकने सात हजार मानिसहरू मैले आफ्नो निम्ति राखेको छु । त्यसै गरी वर्तमान समयमा पनि अनुग्रहद्वारा थुनियाएकाहरूको एक बाँकी भाग छ (रोमी [११:२-५](#)) ।

ध्यान दिनुहोस् , परमेश्वरले एलियालाई भन्नु भयो, कि उहाँले “आफ्नो निम्ति सात हजार मानिस राख्नु भएको छ,” तर ती सात हजार मानिसले बालको सामुन्ने घुँडा नटेकने चयन पहिले गरेको थियो । पावल भन्नु हुन्छ, त्यसै गरी परमेश्वरको रोजाई अनुसार विश्वास गर्ने यहूदीहरूको बाँकी भाग छ । त्यसकारण हामी परमेश्वरले हामीलाई चुन्नु भएको छ भनेर भन्न सक्छौं तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई चुन्नु भयो जसले पहिले आफै सही चयन गरेको छ । परमेश्वरले, प्रभु येशूलाई विश्वास गर्ने सबैलाई बचाउन चुन्नु भयो र संसारको सृष्टिभन्दा अगिदेखिको उहाँको योजना त्यही थियो ।

God's Foreknowledge परमेश्वरको पूर्वज्ञान

यसै विषयमा, परमेश्वरले सही चयन गर्न निर्णय गर्नेहरू सबैलाई पहिलेबाट नै चिन्नु हुन्थ्यो । उदाहरणको निम्ति, पत्रुस लेख्नु हुन्छ :

निर्वासित भई छरपष्ट भएकाहरूलाई परमेश्वर पिताद्वारा उहाँको पूर्वज्ञान अनुसार चुनिएकाहरूलाई (१ पत्रुस [१:१-२](#)) ।

हामीहरू परमेश्वरको पूर्वज्ञान अनुसार चुनिएका हौं । पावलले पहिलेबाट चिन्नु भएको विश्वासीहरूको बारेमा पनि लेखेका छन् ।

ज-जसलाई उहाँले पहिलेबाटै चिन्नु भएको छ (हामीहरू) उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना पुत्रको रूपसमान बनाउनलाई, धेरै भाइहरूमध्ये उहाँ चाहि ज्येष्ठ होउन भनेर अगिबाटै नियुक्त गर्नु भयो । ज-जसलाई उहाँले अगिबाटै नियुक्त गर्नु भयो, तिनीहरूलाई उहाँले बोलाउनु पनि भयो र ज-जसलाई उहाँले बोलाउनु भयो, तिनीहरूलाई उहाँले धर्मी पनि ठहराउनु भयो, र ज-जसलाई धर्मी ठहराउनु भयो तिनीहरूलाई उहाँले महिमत पनि पार्नु भयो (रोमी [८:२९-३०](#)) ।

परमेश्वरले, प्रभु येशूमाथि विश्वास गर्न रोज्ने हामी सबैलाई, पहिलेबाट चिन्नु हुन्थ्यो र उहाँले हामीलाई उहाँको पुत्रको रूपसमान हुनलाई अगिबाटै नियुक्त गर्नु भयो ताकि हामी उहाँको ठूलो परिवारमा परमेश्वरको पुर्नजीवित सन्तान बन्न सकौं । आफ्नो अनन्त योजनालाई कायम राख्दै, उहाँले सुसमाचारद्वारा हामीलाई बोलाउनु भयो अनि धर्मी तुल्याउनु भयो र आखिरमा उहाँको राज्यमा महिमत तुल्याउनु हुनेछ । हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका परमेश्वर र पिताको प्रशंसा होस् , जसले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा हरेक आत्मिक आशिषले खीष्टमा आशिर्वाद दिनु भएको छ । उहाँको सामुन्ने पवित्र र निष्कलङ्क होऔं भनेर संसारको उत्पत्तिभन्दा अगिबाटै उहाँले हामीलाई चुन्नु भयो । उहाँको इच्छाको लक्ष्य अनुसार खीष्ट येशूद्वारा प्रेममा उहाँले हामीलाई आफ्ना सन्तान हुनलाई अगिबाटै नियुक्त गर्नु भएको थियो, यस हेतुले, कि उहाँले हामीलाई आफ्ना प्रिय पुत्रमा सितैमा दिनु भएको आफ्नो महिमामय अनुग्रहको प्रशंसा होस् (एफिसी [१:३-६](#)) ।

त्यही सत्यलाई यहाँ प्रस्तुत गरिएको छ - परमेश्वरले हामीलाई संसारको उत्पत्तिभन्दा अगिवाटै प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा उहाँको पवित्र सन्तान हुनलाई चुन्नु भयो । (जसले पश्चताप गर्छ र विश्वास गर्छ भनेर अगिवाटै जान्नु हुन्थ्यो) ।

अगिनै उल्लेख गरेको जस्तो केहीले बाइबलको सम्पूर्ण अरु शिक्षालाई उपेक्षा गर्दै र हाम्रो रोजाई नभएर भनिएको जस्तो रोजाई परमेश्वरको हो भनेर दाबी गर्दै बाइबलको यस्ता बचनको अर्थलाई बझाउछ । यसलाई तिनीहरूले “बिनाशर्त चुनावको” सिद्धान्त भनेर भन्छ । तर कसैले यस्तो बिनाशर्त चुनावको बारेमा सुनेको छ, जुन चुनाव कुनै शर्त पूरा नहुने आधारमा गरिन्छ ? स्वतन्त्र देशहरूमा हामी राजनीतिक उम्मेद्वारले हाम्रो मनका शर्तहरू पूरा गरेको आधारमा तिनीहरूलाई चुन्छौं । हामी हाम्रो लोगने वा स्वास्नी पूरा गरेको शर्तको वा तिनीहरूलाई मनपर्दो बनाउने तिनीहरूको विशेषताको आधारमा रोज्छौं । तरै पनि कतिपय धर्मशास्त्रीहरूले, को बचाइनेछ वा को बचाइने छैन भनी मानिएको परमेश्वरको रोजाइलाई नै शर्तरहित चुनाव हो जुन चाँहि मानिसले पूरा गरेको कुनै पनि शर्तमा आधारीत छैन । त्यसकारण, एउटा ब्यक्तिको उद्धार एउटा संयोग हो, एउटा परमेश्वर भनिने निर्दय, अधर्मी, भूटो, अनि अबुद्धिमानी दैत्यको आकस्मिक आएको बिचार वा इच्छा हो । शर्तरहित चुनाव भन्ने वाक्यले आफ्नै खण्डन गर्छ । किनभने चुनाव भन्ने शब्दको अर्थ नै शर्त हो । यदि त्यो शर्तबिहीन निर्वाचन हो भने, त्यो निर्वाचन नै होइन, यो शब्द एउटा संयोग हो ।

The Big Picture बृहत तस्वीर

अब हामी बृहत तस्वीरलाई देख्छौं । हामी सबैले पाप गर्नेछ भनेर परमेश्वरलाई थाहा थियो, तर हामीहरू जन्मनुअगि नै उहाँले हाम्रो उद्धार गर्ने योजना बनाउनु भयो । त्यस योजनाले उहाँको अचम्भको प्रेम र न्यायलाई प्रकट गर्दछ । किनकि यस योजनामा उहाँको आफ्नै पापरहित पुत्र हाम्रो पापको निम्ति हाम्रो साटोमा मारिनु आवश्यक थियो । अनि परमेश्वरले हामीहरू जसले पश्चाताप र उहाँमाथि विश्वास गरेर क्षमा पाउनेछौं भनेर मात्र होइन तर हामी उहाँको पुत्र प्रभु येशू जस्तै हुनलाई अगिवाटै नियुक्त गर्नु भयो । पावलले भने जस्तो, “अब उप्रान्त जिउने म होइन, तर ख्रीष्ट ममा जिउनु हुन्छ” (गलाती २:२०) ।

हामीहरू दोस्रो जन्म पाएका परमेश्वरको सन्तानलाई एक दिन एउटा कहिले नाश नहुने शरीर दिइनेछ र हामी हाम्रो उदेकको स्वर्गीय पिताको सेवा, प्रेम र संगति गर्दै एउटा उत्तम समाजमा जिउनेछौं ! हामी एउटा नयाँ पृथ्वी अनि नयाँ यरुशलेममा जिउनेछौं । यी सबै थोक प्रभु येशूको बलिको मृत्युद्वारा सम्भव बनाइनेछ । परमेश्वरको प्रशंसा होस् , उहाँको पूर्व लक्षित योजनाको निम्ति ।

This Present Life

यो वर्तमान जीवन

एकपल्ट हामीले परमेश्वरको अनन्त योजनाको बारेमा जानेपछि, हामीले यो वर्तमान जीवन के हो भनेर अझ पूर्णरूपले बुझ्न सक्छौं । मुख्यतः यो जीवनले हरेक व्यक्तिको निम्ति एउटा परीक्षाको काम गर्छ । प्रत्येक व्यक्तिको चयनले परमेश्वरको आफ्नै सन्तानमध्येको एक भएर उहाँसँग अनन्तसम्म जिउने आशिषित सौभाग्यको उपभोग गर्नेछ । परमेश्वरको बुलावटलाई सुनेर जसले आफैलाई समर्पण गर्छ र पश्चाताप गरेर विश्वास गर्छ, त्यो उचालिनेछ (लूका १८:१४ हेर्नुहोस्) । यो जीवन मुख्यतः हाम्रो भविष्यको त्यस जीवनको एउटा परीक्षण हो । यसले हामीलाई यस जीवनको कतिपय रहस्यलाई बुझ्न सहयोग गर्छ । उदाहरणको निम्ति, धेरैले अचम्भ मान्छन्, कि किन शैतान र त्यसका सेनालाई मानिसहरूलाई परीक्षा गर्ने अनुमति दिएको होला ? वा जब शैतानलाई स्वर्गबाट निकालियो, किन त्यसलाई संसारमा प्रवेश गर्ने अधिकार दिइयो ?

अब हामी देख्न सक्छौं, कि शैतानले पनि परमेश्वरको योजनामा एउटा ईश्वरीय प्रयोजनको काम गर्दछ । मुख्यतः, शैतानले मानिसको रोजाइको एउटा विकल्पको काम गर्छ । यदि, प्रभु येशूको सेवा गर्नु मात्र एउटा विकल्प भएको भए, सबैले चाहेर होस् या नचाहेर प्रभु येशूको सेवा गर्ने थियो ।

यो एउटा त्यस्तो चुनाव जस्तो हुने थियो, जहाँ सबैले आफ्नो मत दिनु अनिवार्य हुन्छ, तर त्यहाँ एउटै मात्र उम्मेद्वार सर्वसम्मतिले निर्वाचित हुन्छ, तर उसको मतदाताहरूले उसलाई माया गर्छ वा मन पराउँछ भन्ने आत्मविश्वास कहिले पनि हुँदैन । तिनीहरूसँग उसलाई मत दिनुबाहेक अर्को विकल्प थिएन । यदि, मानिसहरूको हृदय जित्नको निम्ति परमेश्वरको कुनै प्रतिद्वन्दी नभएको भए उहाँको पनि त्यस्तै हालत हुने थियो ।

यसलाई यस दृष्टिकोणबाट विचार गर्नुहोस् । यदि परमेश्वरले आदम र हवालाई कुनै पनि कुरा मनाही नगरेको बगैँचामा राखी दिएको भए के हुने थियो ? आदम र हवा तिनीहरूको वातावरणको कारणले एउटा यन्त्र-मानव बन्ने थियो । तिनीहरूले हामीले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्ने चयन गर्नु भन्ने भन्न सक्ने थिएन, किनकि तिनीहरूसित उहाँको आज्ञा उल्लङ्घन गर्ने अवसर हुने थिएन । सायद योभन्दा मुख्य रूपले, परमेश्वरले “मलाई थाहा छ, आदम र हवाले प्रेम गर्छ” भनेर भन्नसक्नु हुने थिएन, किनभने आदम र हवाले आज्ञा पालन गरेर परमेश्वरप्रतिको तिनीहरूको प्रेमको प्रमाण गर्ने मौका नै पाउने थिएन । परमेश्वरले, स्वतन्त्र नैतिक प्रतिनिधिहरूलाई, तिनीहरू उहाँको आज्ञा उल्लङ्घन गर्न चाहन्छ, कि भनेर जाँच्नको निम्ति, आज्ञा उल्लङ्घन गर्ने मौका दिनु पर्छ । परमेश्वरले कसैको पनि परीक्षा गर्नु हुन्न (याकूब १:१३ हेर्नुहोस्), तर उहाँले हरेकलाई जाँच्नु हुन्छ (भजन ११:५, हितोपदेश १७:३) । उहाँले तिनीहरूलाई जाँच्ने एउटा तरिका, शैतानलाई तिनीहरूको परीक्षा लिने अनुमति दिएर हो । जुन शैतानले उहाँले अनन्त जीवनमा एश्वरीय प्रयोजनको काम गर्छ

A perfect example

एउटा सही उदाहरण

व्यवस्था १३ : १-३ मा हामी पढ्छौं :-

तिमीहरूका बीचमा कोही अगमवक्ता वा कोही स्वप्न-दर्शी चमत्कारी चिन्ह वा आश्चर्यकर्म देखाउन तत्पर हुन्छ, र त्यसले भनेको चिन्ह वा चमत्कार घटेपछि तिमीले नचिनेका “अन्य देवताहरूकोपछि लागौं र तिनीहरूको पूजा गरौं” भनी त्यसले भन्यो भने, तिमीहरूले त्यस अगमवक्ता वा स्वप्न-दर्शीको कुरा नसुनु । त्यो त तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्ना सारा हृदय र प्राणले प्रेम गर्छौं, कि गर्दैनौं भनी उहाँले तिमीहरूको जाँच गर्नु भएको हो ।

परमेश्वरले, त्यो भूटो अगमवक्तालाई चिन्ह वा चमत्कार गर्ने अलौकिक योग्यता दिएको होइन तर शैतानले दिएको हो भन्ने निष्कर्ष निकाल्नु सायद उचितै देखिन्छ । तरै पनि परमेश्वर ले शैतानलाई अनुमति दिनु भयो र त्यसको परीक्षालाई उहाँको मानिसको हृदयमा के छ भनेर जान्नलाई आफ्नै जाँचको रूपमा प्रयोग गर्नु भयो ।

यही सिद्धान्तको चित्रण न्याय २:२१ ; ३:८ मा पनि गरिएको छ, जब परमेश्वरले इस्राएलले उहाँको आज्ञा पालन गर्छ वा गर्दैन भनेर जान्नलाई त्यसको वरिपरि रहेका देशहरूलाई त्यसको परीक्षा लिने अनुमति दिनुभयो । प्रभु येशू पनि आत्माद्वारा उजाड़ भूमितर्फ शैतानद्वारा परीक्षा गरिनको निम्ति डोऱ्याइनु भयो र परमेश्वरद्वारा जाँचिनु भयो । उहाँलाई पापरहित प्रमाणीत गर्नु जरुरी थियो र प्रमाण गर्ने एउटै मात्र तरिका परीक्षाद्वारा जाँच गरिनु हो ।

Satan does not deserve all the blame **शैतानले सबै प्रकारको दोष पाउने काम गरेको छैन**

शैतानले अगिवाटै धेरै मानिसहरूलाई, सुसमाचारको सत्यताप्रति तिनीहरूको मनलाई अन्धो बनाएर धोका दिई सकेको छ तर शैतानले जस कसैलाई अन्धो बनाउनु सक्दैन भनेर हामीले बुझ्नु पर्छ । त्यसले त्यस्ता मानिसलाई मात्र धोका दिन सक्छ, जसले आफैलाई धोका दिन त्यसलाई अनुमति दिन्छ, जसले सत्यलाई अस्वीकार गर्छ ।

पावलले भन्छ ; अन्यजातिहरू अनभिज्ञ र तिनीहरूको “समझ अन्धकारले भरिएको” छ, (एफिसी ४ : १८) तर उसले तिनीहरूको अन्धकारले भरिएको समझ र अनभिज्ञताको मुख्य कारणलाई पनि प्रकट गरेको छ, कि अन्यजातिहरू जसरी तिनीहरूको विचारको व्यर्थतामा जिउँदछन् , त्यसरी तिमीहरू अबदेखि उसो नलिओ । तिनीहरूको हृदयको कठोरताले ल्याएको तिनीहरूको अज्ञानताको कारणले तिनीहरू परमेश्वरको जीवनदेखि विराना भएका छन् , र तिनीहरूको समझ अन्धकारले भरिएको छ । तिनीहरू कठोर भएका छन् , र हर किसिमको अशुद्ध काम गर्ने लालचमा परेर तिनीहरू छाडा भएका छन् (एफिसी ४:१७ख-१९) ।

नबचाइएका मानिसहरू केवल शैतानद्वारा दुःखद रूपमा बगिएका अभागी मानिस मात्र होइन बरु तिनीहरू विद्रोही पापीहरू हुन् जो जानीजानी अनभिज्ञ भएका छन् र जो सँधै बगिएको चाहन्छ, किनकि तिनीहरूको हृदय अति कठोर छन् ।

कुनै मानिस पनि सँधै बहकाइनु पर्दैन जसको प्रमाण तपाईंको आफ्नै जीवनले दिन्छ । एकपल्ट परमेश्वरप्रति तपाईंले आफ्नो हृदय नरम बनाएपछि शैतानले तपाईंलाई धोकामा राख्न सकेन । अन्तमा खीष्टको हजार वर्षे राजमा शैतान बाँधिनेछ र त्यसपछि त्यसले कसैलाई पनि असर गर्न सक्दैन । तिनले (एउटा स्वर्गदूत) त्यो अजिङ्गर, त्यो प्राचीन सर्प जो दियाबलस वा शैतान हो, त्यसलाई पत्रे अनि एक हजार वर्षको निम्ति बाँधेर राखे । तिनले त्यसलाई अग्नि कुण्डमा फालिदिए र त्यो कुण्ड बन्द गरी मोहोर लगाई दिए, ताकि एक हजार

वर्ष अन्त नभएसम्म जाति-जातिहरूलाई त्यसले बहकाउन नपाओस् । त्यसपछि केही समयको निमित्त त्यसलाई फुक्का गरिनु पर्छ (प्रकाश२०:२-३) ।

याद गर्नुहोस् शैतान कैद हुनुअगाि त्यसले जाति-जातिहरूलाई बहकाए तर कैद भएपछि त्यसले तिनीहरूलाई बहकाउने छैन । यद्यपि एकपल्ट फुक्का गरिएपछि फेरि त्यसले जाति-जातिहरूलाई बहकाउने छ । एक हजार वर्ष बितेपछि शैतान त्यसको कैदबाट छाडिनेछ र पृथ्वीको चारै दिशामा भएका देश-देशका मानिसहरूलाई बहकाउन, अर्थात् गोग र मागोगलाई लडाईको निमित्त भेला गर्न निस्केर आउने छ । तिनको संख्या समुद्रका बालुवा जत्तिकै हुनेछ । तिनीहरूले सारा पृथ्वीभरि गएर सन्तहरूको छाउनीको वरिपरि र प्रिय शहरलाई घेरे, तर स्वर्गबाट आगो बसेर तिनीहरूलाई भस्म पाऱ्यो (प्रकाश२० : ७-९) ।

परमेश्वरले शैतानलाई त्यो छोटो अवधीको निमित्त किन छाड्नु हुन्छ ? कारण हो, खीष्टको राज्यमा आज्ञाकारी भएर देखाउने तर हृदयभित्र उहाँलाई घृणा गर्ने मानिसहरू प्रकट गरियोस् । तब तिनीहरूको उचित न्याय गर्न सकिने छ । त्यो तिनीहरूको अन्तिम जाँच हुनेछ ।

त्यसै कारणको निमित्त अहिले शैतानलाई यस पृथ्वीमा क्रियाशील हुने अनुमति दिइएको हो- खीष्टलाई हृदयभित्र घृणा गर्ने मानिसहरू प्रकट हुन सक्छ र तिनीहरूको न्याय हुन सक्छ । एकपल्ट परमेश्वरलाई आफ्नो इश्वरीय योजना पूरा गर्न शैतानको आवश्यकता पर्दैन तब त्यसलाई अनन्तको निमित्त अग्नि कुण्डमा यातना भोग्नलाई फालिनेछ ।

Preparing for the future world आगामी संसारको तयारी

यदि तपाईंले पश्चाताप गर्नु भएको छ र सुसमाचारमा विश्वास गर्नु भएको छ भने, तपाईं यस जीवनमा पहिलो र सबभन्दा महत्वपूर्ण जाँचमा उतिर्ण हुनु भएको छ । तरै पनि, नसोँच्नु होस् , कि परमेश्वरप्रतिको तपाईंको प्रेम र विश्वासयोग्यताको निरन्तरतालाई निश्चय गर्न तपाईंको जाँच जारी रहने छैन भनेर । “विश्वास लगातार रहिरहने” मात्र परमेश्वरको सामने “पवित्र र निर्दोष” भनी प्रस्तुत गरिनेछ (कलस्सी १ : २२-२३) ।

यस उप्रान्त, वचनले स्पष्ट गर्छ, कि एक दिन हामी सबै परमेश्वरको न्यायको आशानको सामुन्ने खडा हुनु पर्छ । जुन समय, पृथ्वीमा हाम्रो आज्ञाकारिता अनुसार हामी हरेकलाई व्यक्तिगत रूपमा इनाम दिइनेछ । त्यस कारण, परमेश्वरको राज्यमा त्यो भविष्यको विशेष इनामको निमित्त हाम्रो योग्यता निश्चित गर्न हामी अबै पनि जाँचिरहेका छौं । पावलले लेखेका छन् :-

तिमी किन आफ्नो भाइको इन्साफ गर्छौं ? अथवा तिमी आफ्नो भाइलाई किन तुच्छ ठान्छौ ? किनभने हामी सबै परमेश्वरको न्यायआशानको सामने खडा हुनेछौं । किनकि लेखिएको छ, “प्रभु भन्नु हुन्छ, जस्तो म जीवित छु, प्रत्येक घुडाँ मेरो सामने टेकिनेछ र हरेक जिब्रोले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछ ।” यसैले हामी हरेकले परमेश्वरलाई हाम्रो लेखा दिनेछौं (रोमी १४ : १०-१२) ।

किनकि हामी सबै खीष्टको न्याय-आशानको सामुन्ने खडा हुनु पर्छ, यसरी शरीरमा हुदाँ आफूले गरे बमोजिम हरेकले असल वा खराब प्रतिफल पाउनेछ (२ कोरिन्थी २ : १०) । यसकारण तोकिएको समयभन्दा अगाि न्याय नगर, प्रभु आउन्जेल पर्ख उहाँले अँध्यारोमा लुकेको

कुराहरूलाई प्रकाशमा ल्याउनु हुनेछ, र मानिसको हृदयका अभिप्रायहरू प्रकट गरिदिनु हुनेछ । तब हरेक मानिसले परमेश्वरबाट आफ्नो प्रशंसा पाउनेछ (१ कोरिन्थी ४ : ५) ।

What will be the Rewards इनाम के हुनेछ ?

प्रभु येशूप्रति आनो प्रेम र भक्ति प्रमाण गर्ने मानिसहरूको इनाम वास्तवमा के हुनेछ ? वचनले दुईवटा भिन्ना-भिन्नै इनामको बारेमा बताउँछ - परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने र उहाँको सेवा गर्ने थप अवसर । दुवै इनामको बारेमा प्रभु येशूको सुनको सिक्काको दृष्टान्तमा प्रकट गरिएको छ । उहाँले भन्नु भयो, “एकजना खानदानी मानिस एउटा राज्य प्राप्त गरी फर्की आउन भनी कुनै टाढा देशमा गए । तिनले आफ्नो दशजना नोकरहरूलाई बोलाएर तिनीहरूलाई दश सुनको सिक्का दिएर भने, ‘जबसम्म म फर्की आउँदैन यसबाट ब्यापार गर ।’ “तर तिनको प्रजाहरू तिनलाई घृणा गर्थे, र तिनीहरूले तिनको पछिपछि दूतहरूलाई यसो भनेर पठाए, तिनले हामीमाथि राज गरेको हामी चाहदैनौं ।” “तब राज्य अधिकार पाई तिनी फर्केपछि आफूले पैसा दिएका नोकरहरूलाई आफूकहाँ बोलाउने हुकुम दिए, अनि व्यापारबाट तिनीहरूले कति नाफा गरे भन्ने तिनले जान्न चाहे ।” तब पहिलो आएर यसो भन्यो, ‘मालिक, तपाईंको सिक्काले अझै दश सिक्का कमाएको छु ।’ तिनले त्यसलाई भने, ‘स्यावास असल नोकर, तँ अति थोरैमा विश्वासी भइस्, तैले दश शहरमाथि अधिकार पाउनेछस् ।’ दोस्रो आए यसो भन्यो, ‘मालिक तपाईंको सिक्काले अरु पाँच सिक्का कमाएको छु ।’ तिनले त्यसलाई भने, ‘तैले पनि पाँच शहरमाथि अधिकार पाउनेछस् ।’ अर्को आएर यसो भन्यो, ‘मालिक, हेर्नुहोस्, तपाईंको सिक्का यहाँ छ । त्यो मैले रुमालमा बाँधेर राखेको थिएँ, म तपाईंसँग डराएँ, किनकि तपाईं कठोर मानिस हुनु हुन्छ । जे राख्नु भएन त्यो लिनु हुन्छ, र जे छर्नु भएन त्यसैको कटनी गर्नु हुन्छ ।’ तिनले त्यसलाई भने, तेरै मुखको कुराबाट म तेरो इन्साफ गर्नेछु, ए दुष्ट नोकर ! जे राखिन त्यो लिने र जे छरिन त्यसको कटनी गर्ने म कठोर मानिस हुँ भनेर तैले जानेकै थिइस्, तब मेरो सिक्का बैङ्कमा किन राखिनस् त ? म आएर ब्याजसहित त्यो पाउने थिएँ ।’ तब नजीक उभिनेहरूलाई तिनले भने, ‘त्यसबाट त्यो सिक्का लिएर दश सिक्का हुनेलाई दिइहाल् । तिनीहरूले तिनलाई भने, ‘हजुर, त्यससँग त दश सिक्का छँदैछन् ।’ म तिमीहरूलाई भन्दछु, जससँग छ त्यसलाई अझ बढी दिइने छ तर जससँग छैन त्यससँग भएको पनि त्यसबाट खोसिनेछ । तर मैले तिनीहरूमाथि राज गरेको नचाहने मेरा ती शत्रुहरूलाई यहाँ ल्याओ र तिनीहरूलाई मेरो सामुन्ने मार ।’

स्पष्ट रूपमा, त्यो खानदानी मानिसले प्रभु येशूको प्रतिनिधित्व गर्छ, जो केही समयको निमित्त बाहिर थियो र फेरि फर्केर आयो । जब प्रभु येशू फर्किनु हुन्छ तब हामीले उहाँले दिएको वरदान, योग्यताहरू, सेवाकाई र अवसरहरूबाट के गन्यो भनेर लेखा दिनुपर्छ । जुन कुराहरूको प्रतिनिधित्व सिक्काको दृष्टान्तमा नोकरहरूलाई दिएको सिक्काहरूले गर्छ । यदि हामी इमान्दार भएकाछौं भने, हामीहरू उहाँको प्रशंसाद्वारा पुरस्कृत गरिनेछौं र उहाँको राज्यमा यस पृथ्वीमाथि शासन गर्ने अधिकार दिइने छ (२ तिमोथी २:१२; प्रकाश २:२६-२७; ५:१०; २०:६ हेर्नु होस), जसको प्रतिनिधित्व दृष्टान्तमा हरेक नोकरलाई दिइएको शहरहरूले गर्दछ ।

The Fairness Of Our Future Judgement हाम्रो भविष्यको न्यायको निष्पक्षता

प्रभु येशूले दिएको अर्को दृष्टान्तले हाम्रो आगामी न्यायको पूर्ण निष्पक्षतालाई स्पष्ट पार्दछ
:-

स्वर्गको राज्य जमीनको एकजना मालिक जस्तो हो, जो बिहान सबेरै आफ्नो दाखबारीलाई ज्यालामा काम लाउन बाहिर निस्क्यो खेतालाहरूसँग एक दिनमा पाउने ज्याला तोकेर उसले तिनीहरूलाई आफ्नो दाखबारीमा पठायो। जब उ नौ बजेतिर बाहिर निस्क्यो, उसले अरुहरूलाई बजारका बेकाम उभिरहेको देख्यो र उसले तिनीहरूलाई भन्यो, 'तिमीहरू पनि दाखबारीमा जाओ, र जे उचित छ म तिमीहरूलाई दिनेछु।' अनि तिनीहरू गए। फेरि उसले बाह्र बजेतिर र तीन बजेतिर बाहिर निस्केर त्यसै गयो। उसले पाँच बजेतिर बाहिर निस्केर अरुहरूलाई उभिरहेको भेटायो, र तिनीहरूलाई भन्यो, 'तिमीहरू किन यहाँ दिनभरि बेकाम उभिरहेका छौ ?' तिनीहरूले उसलाई भने, 'कसैले हामीलाई ज्यालामा लगाएको छैन।' उसले तिनीहरूलाई भन्यो, 'तिमीहरू पनि दाखबारीमा जाओ।' जब साँझ पयो, तब दाखबारीको मालिकले आफ्नो कर्मचारीलाई भन्यो, 'खेतालाहरूलाई बोलाएर आखिरमा आउनेहरूदेखि लिएर पहिला आउनेहरूसम्मलाई तिनीहरूको ज्याला देऊ।' पाँच बजे काममा लागेकाहरू आए र तिनीहरू हरेकले पूरा दिनको ज्याला पायो जब सबैभन्दा पहिला ज्यालामा लागेकाहरू आए, तब तिनीहरूले बढता नै पाउँला भन्ने विचार गरे, तर तिनीहरू हरेकले पनि एक दिनको ज्याला पायो। ज्याला पाएपछि जमीनका मालिकको विरुद्धमा तिनीहरू गनगनाउन लागे तिनीहरू भन्न लागे, 'यी पछिल्लाहरूले एक घण्टा मात्र काम गरे, तर तपाईंले तिनीहरूलाई हामी दिनभरिको भार बोक्नेहरू र चर्को गर्मी सहनेहरू सरह तुल्याउनु भएको छ।' तर उसले तिनीहरूमध्ये एकजनालाई जवाब दियो, 'मित्र, मैले तिमीमाथि केही अन्याय गरेको छैन। के तिमीले मसँग पूरा एक दिनको ज्यालामा काम गर्ने कबुल गरेका होइनौ ? तिम्रो पाउने ज्याला लिएर जाऊ, यस पछिल्लालाई पनि तिमीलाई दिए जति म दिन चाहान्छु, मेरो जति छ त्यो म आफूले चाहे जस्तो गर्न सक्दिन र ? मेरो उदारतामा तिम्रो आँखा किन जल्ने ?' यसरी नै पछिल्ला पहिला हुनेछन् र पहिला पछिल्ला हुनेछन् (मत्ती २० : १-१६)।

यस दृष्टान्तमा प्रभु येशूले सबै परमेश्वरको सेवकहरूले समान इनाम पाउँछ भनेर सिकाइरहनु भएको थिएन, किनकि त्यो निष्पक्ष मात्र हुँदैन तर यसले अरु वचनलाई पनि खण्डन गर्छ (उदाहरणको लागि लूका १९ : १२-२६ ; १ कोरिन्थी ३ : ८ हेर्नुहोस्)।

बरु प्रत्येक परमेश्वरका सेवकहरूलाई तिनीहरूले उहाँको निमित्त के गयो र उहाँले तिनीहरूलाई दिइएको अवसरको आधारमा पुरस्कृत गर्नु हुन्छ भनेर सिकाइरहनु भएको थियो। प्रभु येशूले दिएको दृष्टान्तमा एक घण्टा काम गर्ने खेतालाहरूले दिनभरि पनि काम गर्ने थियो, यदि त्यस जमीनको मालिकले तिनीहरूलाई मौका दिएको भए। त्यसैकारण जसले तिनीहरूलाई दिइएको एक-घण्टा सर्वाधिक प्रयोग गर्नेलाई पनि दिनभरि काम गर्ने मौका दिइएकाहरू सरह पुरस्कृत गरियो।

त्यस्तै प्रकारले परमेश्वरले उहाँको सेवकहरूलाई भिना-भिन्नै अवसर दिनु हुन्छ। परमेश्वर ले कसै-कसैलाई उहाँले दिनु भएको अचम्भको बरदानहरू प्रयोग गर्दै हजारौं मानिसहरू आशिषित बनाउने धेरै अवसरहरू दिनु हुन्छ। कसैलाई उहाँले कम अवसर र बरदान दिनु हुन्छ,

तरै पनि तिनीहरूले अन्तमा त्यही इनाम पाउन सक्छ, यदि परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिएको हरेक थोकमा समान रूपले विश्वासयोग्य भयो भने ।¹

The conclusion निष्कर्ष

परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नुभन्दा बढी महत्वपूर्ण अरु केही छैन अनि एक दिन सबैले त्यस कुरालाई जान्नेछ । बुद्धिमान मानिसले यो कुरा अहिले बुझेको छ र त्यसै अनुसार काम गर्दछ । अब सबै कुरा सुनिएका छन् - कुराको निष्कर्ष यही हो, कि परमेश्वरको भय राख, उहाँको आज्ञाहरू पालन गर । किनभने मानिसले गर्नु पर्ने सारा कर्तव्य यही नै हो (उपदेशक १ २ : १३-१४) ।

चेला बनाउने सेवकले आफ्नो सारा हृदयले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दछ अनि आफ्नो चेलाहरूलाई पनि त्यसै गर्नलाई हरेक प्रकारले प्रेरित गरिरहेको छ ।

हाम्रो भविष्यको न्याय जस्तो महत्वपूर्ण शिर्षकको विषयमा अझ बढी अध्ययन गर्नको निमित्त मत्ती ६:१-६; १६-१८; १०:४१-२; १२:३६-३७; १९:२८-२९; २५:१४-३०; लूका १२:२-३; १४:१२-१४; १६:१०-१३; १ कोरिन्थी ३:५-१५; २ तिमोथी २:१२; १ पत्रुस १:१७; प्रकाश २:२६-२७; ५:१०; २०:६ हेर्नुहोस् ।

¹ यस दृष्टान्तले जवानीमै पश्चाताप गरेर धेरै वर्षसम्म इमान्दार भएर मेहनत गर्ने र जीवनको अन्तिम क्षणमा पश्चाताप गरेर इमान्दार भएर एक वर्ष मात्र परमेश्वरको सेवा गर्नेहरू दुवैलाई समान रूपमा पूरस्कृत गरिन्छ भनेर सिकाउँदैन । त्यो त अनुचित हुन्छ र त्यो परमेश्वरले प्रत्येकलाई दिएको मौकाको आधारमा हुँदैन । किनकि परमेश्वरले सबैलाई पश्चाताप गर्ने मौका दिनु भएको छ । त्यसैले, धेरै समय मेहनत गर्नेले, कम समय मेहनत गर्नेभन्दा बढी पुरस्कार पाउनेछ ।

